Идрок турлари ва унинг индивидуал хусусиятлари.

Идрокнинг вақтни, харакатни, фазони идрок қилиш түрлари мавжуд. Улар ёрдами билан атроф-мухит, биосфера ва ижтимоий турмушнинг мохияти юзасидан ахборотлар, маълумотлар, хусусиятлар акс эттирилади. Борликдаги нарса ва ходисаларнинг яшаш шакли, узлуксиз равишда харакатда бўлиши, муайян объектив вақт бирлигида хукм суриши инсон онгида бевосита инъикос қилинади. Одатда инсон томонидан вақтни идрок қилиш, асосан вазиятлар, хусусиятларнинг ўзаро рухий ходисалар, холатлар, алмашинуви туфайли намоён бўлиб, инсон томонидан акс эттирилаётган вақт бирлигининг объектив (хаққоний, холис) мазмунига, шахснинг унга нисбатан муносабатига боғлиқ бўлиб, худди шу мезон орқали унинг махсулдорлиги ўлчанади. Масалан, шахснинг эхтиёжи, мотивацияси, кизикишлари ва интилишига мос, мутаносиб вакт бирлигини идрок килган такдирдагина вакт объектив жихатдан (кечинмалар, хис-туйгуларга нисбатан шахснинг ижобий хаққоний муносабатларида) тез ўтгандай идрок қилинади, одатда ёқтирмаслик идрок майдонига номутаносибликни келтириб, шахсда зерикиш холатини юзага келтиради ва вакт «секин» ўтиши туйғусини уйғотади.

Харакатларни идрок қилиш жисмларнинг (баъзан нисбий жиҳатдан бошқа ижтимоий, сиёсий табиий ҳолатларнинг) фазодаги (ижтимоий ҳаётдаги) ўрин алмашинувини бевосита (билвосита) инъикос эттиришдан иборатдир. Бунда ҳаракат нисбатан (қиёсий) ва нисбатсиз (таққосланмасдан) идрок қилинади. Ҳаракатдаги жисм уни қуршаб турган ҳаракатсиз бошқа жисмларга таққосланган ҳолда идрок қилинса, бундай тоифадаги ҳаракат нисбатан идрок қилиш деб аталиб, ҳаракатланаётган жисм ҳеч қандай нарса билан таққосланмасдан идрок қилинса, бу кўринишдаги ҳаракат эса нисбатсиз идрок қилиш дейилади.

Фазони идрок қилиш — воқеликдаги нарса ва ҳодисаларнинг фазода эгаллаган ўрнини, шаклини, микдорини ва бир-бирига нисбатан муносабатларидан иборат билиш жараёнининг шакли бўлиб, воқеликни идрок қилиш орқали инсон борлиқ тўғрисида, унинг хусусиятлари, ҳажми, масофаси

(ич томони, чукурлиги) юзасидан муайян маълумотлар, хоссалар, ахборотлар тўплаш, уларни фарклаш имкониятига эга бўлади. Идрок жараёнида унинг феноменлари (юнон. «phainomenon» - ноёб, гайриодатий холат) муайян ходисаларни акс эттиришда иштирок этади, инъикоснинг турлича аникликда намоён бўлиши мумкинлиги тўгрисида маълумот беради. Улар галлюцинация (лот. «hallucinatio» - алахлаш, босинкираш, валдирлаш, йўқ нарсаларнинг кўриниши, эшитилиши, сезилиши), иллюзия (лот. «illusio» - хато, адашиш, янглишиш), аттракция (франц. «attraction» - ўзига тортиш, махлиё этиш, жалб қилиш), яққол кўриниш (рус. «ясновидение» - яққол олдиндан кўриш, яққол гойибдан хабар олиш) тушунчалари оркали номланади.

Галлюцинация деб яккол вокеликдаги идрок ва ходисаларнинг тана аъзоларини қабул қилиш анализаторларига бевосита таъсир этмасдан инсон образларнинг (овозларнинг эшитилиши, турли шарпаларнинг сезилиши) хаёлан. фикран пайдо бўлишидан иборат идрокнинг психопатологик (рухий хасталик) ходисасига айтилади. Галлюцинация ходисаси муваққат рухий хасталикнинг аломати бўлиб, баъзан қўркинч хисси махсули хисобланиб, бош мия катта ярим шарлари қобиғидаги қўзғалиш жараёнларининг нуксонли, суст (патологик) харакати натижасида, гохо асаб тизимининг захарланиши, заифлашуви, хаддан ташқари толиқиши туфайли юзага келиши мумкин.

Э.Ғ. Гозиев фикрича, галлюцинация ҳодисаси бир неча хил кўринишга эга:

- Йўқ нарсаларнинг кўзга кўриниши;
- у ёки бу овозлар, товушлар, куйлар эшитилиши;
- йўқшарпалар, хидлар сезилиши кабилар.

Иллюзия хиссий аъзоларимизга бевосита таъсир этиб турган нарса ва ходисаларни нотўғри (ноадекват), янглиш, хато идрок қилишдан иборат жараённинг ноёб ходисаси хисобланади.

Иллюзиялар кўринадиган ҳаракатлар билан боғлиқ, яъни:

- а) қоронғиликда ҳаракатсиз ёруғлик манбаидан нурларнинг тартибсиз тарқалиши (автокинетик ҳаракат);
- б) фазовий жиҳатдан яқин жойлашган икки ҳаракатсиз стимулнинг тез суръатлар билан намоён этиб туриш ҳаракат таассуротини вужудга келтиради(стробоскопик ҳаракат);
- в) ҳаракатсиз объектни уни қуршаб турган фонга қарама-қарши йўналишга қўйиш ҳаракат туйғусини пайдо қилади (индукцион ҳаракат) кабилар.

Аттракция инсонни (ўзи билан ўзга ўртасидаги муносабатда намоён бўлиб) ўзига маҳлиё қилиш, қалбни «жиз» эттиришдан иборат, онгсизликка тааллуқли инсонни инсон томонидан идрок қилиш ҳодисаси бўлиб, бу ҳодиса бир қанча манбалар, қўзғатувчилар, мотивлар таъсирида вужудга келади, жумладан:

- 1) дастлабки ташқи кўриниш, истаранинг иссиқлиги;
- 2) субъектга нисбатан риштасиз боғланиб қолишлик, онгсизлик даражасидаги англашилмаган ички ноаниқ мойиллик;
 - 3) шахсларнинг характерида ўхшашликнинг мавжудлиги;
 - 4) шерикларнинг муомала маромидаги яқинлик ва б.

Яққолкўриниш (ясновидение) деб ҳолат, ҳодиса ва тасодифни яққол олдиндан кўриш, яққол ғойибдан ҳабар келиш (олиш) сингари парапсихологик муаммодир. Аксарият вазиятларда яққол кўришлик билиш субъектининг шахсий ҳаёлоти, ўзгаларнинг диққатини тортишга, жалб қилишга алоқадор ҳиссий кечинмалар бўлиб, унинг яққоллилик эҳтимоли даражаси жуда пастдир. Бироқ шу нарсани рад этмаслик керакки, айрим алломаларнинг башоратлари, яққололдиндан кўриш имконининг юксаклиги, аниқлиги кишини ҳанузгача ҳаяжонга солади.